

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XXXIII Quod in illa aeterna damnatione, mors sit sine morte, & mori velle,
& non posse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER TERTIVS.

quæ putât in eis terribilius esse dicta quàm verius. Num enim obliuiscetur (inquiunt) misereri deus? aut continebit in ira sua misericordias suas? Hoc quidē in sancto legitur psalmo. Sed de his sine vlllo scrupulo intelligitur, qui vasa misericordiæ nuncupantur. Quia & ipsi non pro meritis suis, sed deo miserante de miseria liberantur. Aut si hoc ad omnes existimant pertinere, non ideo necesse est vt damnationē opinentur posse finire eorū, de quibus dictū est: Sic ibunt isti in supplicium eternū: nisi & isto modo putetur quādoque habitura finem felicitas, cum subiungatur: Iusti autē in vitam æternam.

Quō iūstū sit vt culpa, quæ cū fine perpetrata est, sine fine puniatur. Cap. XXXII.

Hoc recte diceretur, si districtus iudex non corda hominū sed facta pensaret. Iniqui enim deo cum fine deliquerunt, quia cum fine vixerunt. Nam voluissent vtiq; si potuissent sine fine viuere, vt potuissent sine fine peccare. Ostendunt enim quā in peccato semper viuere cupiunt, qui nunquā desinunt peccare dum viuunt. Ad magnam ergo iustitiam iudicantis pertinet, vt nūquam careant supplicio, qui in hac vita nunquā voluerūt carere peccato.

Quod in illa æterna dānatione mors sit sine morte, et mori velle et non posse.

Caput XXXIII.

Supplicia namque æterna in se diuersos, & vltra vires cruciant, & eis vitæ subsidium extinguentes seruāt, vt sic vitam terminus puniat quatinus

HAY. DE VARIET. LIB.

semper termino cruciatus per tormēta proferat, & sine fine definiens duret. Fit ergo miseris mors sine morte, finis sine fine, defectus sine defectu, quia & mors viuit, & finis semp incipit, & deficere defectus nescit. De hoc inter cætera cōspicius doctor Augustinus ait: Nihil est peius in morte, q̄ esse in morte sine morte, & mori velle & mori non posse.

Quomodo anima immortalis sit, dum cōstat quod in perpetuo igne moriatur.

Caput XXXIII.

Greg. Sicut duobus modis vita dicitur, ita duobus modis etiam anima debet intelligi. Aliud est namq̄ quod in deo viuimus, aliud vero quod in hoc q̄ cōditi vel creati sumus, id est, aliud est beate viuere, aliud essentialiter. Anima itaq̄ & mortalis esse intelligitur, & immortalis. Mortalis, quippe, quia beate viuere amittit, immortalis aut̄, quia essentialit̄ viuere nūquā definit, & nature sue vitā perdere non valet, nec cum in perpetua fuerit morte dānata. Illic em̄ posita beata esse perdet, & esse non perdet. Ex qua re semp cogitur, vt & mortem sine morte, & defectū sine defectu, & finē sine fine patiatur, quatinus ei & mors immortalis sit, & defectus indeficiens, & finis infinit̄.

Quod animæ iniquoz mor vt de corpore exeunt, ad infernū descendāt. Ca. XXXV

SI esse sanctorū animas in cælo attestacione sacri eloquij credimus, oportet vt & iniquorum animas in inferno per omnia esse credamus. Quia